

Adventi gondolatok – Buzogány Emese

2019. 12. 12.

Adventi gondolatok címmel folyik a Kárpát-medencei református rádiók közös sorozata, amely minden napra lelki táplálékot kíván nyújtani karácsonyig. Buzogány Emese kolozsvári kórházlelkész gondolatait olvashatjuk:

Advent, adventus Domini, jövel, Urunk – ez az advent szó jelentése. Nagyon jó, hogy decemberben (vagy manapság már novemberben) meggyúlnak az adventi fények, és jelzik ezekben a sötét napokban, hogy valakire, valamire várunk. Az emberek többsége magát az ünnepnapot várja, jól akarja érezni magát, örvendezni akar, élvezni a fényeket és minden szokást, ami ehhez a periódushoz kapcsolódik. Nekünk, keresztyéneknek is jólesik kimenni a nagyvárosok tereire, ahol jó esetben a betlehemi jászolt is láthatjuk a szent családdal, Jézussal, és láthatjuk az adventi fényeket, fogyaszthatjuk a meleg italokat, viszont a templomba járó, ígét hallgató és olvasó emberek tudják, hogy nem csak erről van szó, ezek csak külsőségek.

Az adventi várakozás az egész földi életünket átöleli és meghatározza. Keresztyén körökben is az a közfelfogás, hogy az adventi periódus a karácsonyt megelőző négy hét – ezt jelképezi az adventi koszorú is a négy gyertyával. A gyertyák fénye azonban túlmutat ezen, és felhívja a figyelmet arra, hogy egész földi életünk tulajdonképpen várakozás: nem fejeződik be az ünnep elteltével. Mindaddig adventi várakozásban élünk, amíg az Úr Jézus Krisztus királyként visszajön ítélni élőket és holtakat, ahogy az Apostoli Hitvallásunkban megfogalmazzuk.

A 13. században III. Ince pápa így fogalmazott az adventről: elsősorban az Úr Jézus Krisztus eljött a test felhőjében, amikor testileg megszületett; másodsorban a kegyelem harmatjában, amikor megtörtént a megtérés az életünkben, harmadsorban eljön mindnyájunk életébe az utolsó pillanatban, a halál forgatagában; és negyedsorban eljön úgy, ahogy megígérte, az ítélet tüzében. Bod Péter talán éppen erre a megfogalmazásra támaszkodva így fogalmazta meg az adventet: Krisztusnak négyfél eljövetele van: elsősorban megjelent testben az idők teljességében, amikor megszületett – ugye az időszámítást is hozzá igazítjuk –; másodsorban megtérésünkkor a szívünkben jelent meg, született meg; harmadsorban ott van a halálunk óráján; és negyedsorban az utolsó ítéletben. Nem mindegy tehát, hogyan éljük földi életünket, vagy így is fogalmazhatnánk: hogyan töltjük jövővénységünk idejét.

Ezzel kapcsolatban figyelmesen olvassuk el Jézus tanítását az evangéliumokból, de az apostoli levelekből is vagy a Jelenések könyvéből. Ezekből az iratokból is kiderül az, hogy felkészülve, odafigyeléssel boldog, okos szolgaként várhatjuk őt. Legjobban két képpel tudjuk megragadni, hogyan készülhetünk a vele való találkozásra: például a szeplő nélküli menyasszony és vőlegény, akik várják, hogy egybekeljenek, a szerelmespár, akik nem kezdik el a nemi életet a házasság előtt. Mennyire várják a kitűzött napot, amikor egybekelhetnek? Mennyire várják az öröm és hálaadás napját? Egy másik kép, amikor a kismama áldott állapotként éli meg azt, hogy a szíve alatt megfogant a magzat, és várva várja, hogy a kilenc hónap elteltén, megszülessen a gyermeke, megláthassa, és végre a karjaiban tarthassa, hogy örvendezhessen családjával együtt. Így várhatjuk mi is vőlegényünket, így várhatjuk vissza Jézus Krisztust.

A tapasztalat azt mutatja, hogy még a komoly, elkötelezett keresztyének között is kevesen vannak, akik így várják az Urat. Márpedig azok a boldog és okos szolgák, akik így felkészülve, odafigyeléssel

várják. Ez egész egyszerűen azt jelenti, hogy földi életünkben az abszolút első helyet Isten foglalja el, az Atya, Fiú, Szentlélek, és teljes szívből tudjuk áldani, magasztalni őt, teljes szívből tudunk mindennap hálát adni neki, hogy megtartotta az életünket. És teljes szívből várjuk, hogy visszajöjjön az Úr Jézus Krisztus, mert tudjuk, hogy akkor színről színre láthatjuk őt, és ez csodálatos dolog. Így készülni a halálunk órájára is kegyelmi ajándék. A katolikus egyházban ismert a „jó halál” fogalma. Azok a hívek részesülnek benne, akik így készülnek az utolsó órára, az Úrral való találkozásra.

Kívánom mindnyájunknak, hogy ilyen okos, boldog szolgák legyünk egész földi életünkben, és tudjuk mindig, milyen fontos a mi Urunkkal, Királyunkkal való találkozás. Vágyakozzunk az ő országába úgy, ahogy ő szeretné, akarja, ahogy tanított minket.